

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/236/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213210978
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2016:4213210978.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou Tomáš Kušnír s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava proti žalovanej: J. M., nar. XX.X.XXXX, bytom C., Ž. P. XXX/X, o zaplatenie 1 735,80 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 680,63 eur a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov celého konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 20.5.2013 sa žalobca domáhal zaviazania žalovanej na zaplatenie sumy 1 686,72 eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 49,08 eur a 9% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 049,73 eur od 29.3.2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 27.9.2012 medzi Slovenskou sporiteľnou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, postupca postúpil žalobcovi pohľadávku voči žalovanému vo výške 1 746,72 eur. Postupca a žalovaný uzavreli dňa 16.11.2005 Zmluvu č. 212117198, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení dodatkov (VOP). Na základe uvedenej zmluvy postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky, pričom podmienky čerpania, podmienky splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Pre neplnenie dohodnutých splátok postupca odstúpil od zmluvy, pričom pohľadávka žalobcu ku dňu jej postúpenia (vyčíslené k 27.9.2012) predstavovala sumu 1 746,72 eur, ktorá pozostáva z istiny 1 109,73 eur, úroku vo výške 177,04 eur a úroku z omeškania vo výške 459,95 eur, pričom žalovaná uznala svoj záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Žalovaná uhradila dňa 20.12.2012 a dňa 28.3.2013 sumy po 30,- eur.

Žalobca podaním z 23.10.2014 doplnil skutkové tvrdenia, v ktorom špecifikoval spôsob vyčíslenia žalovanej sumy vo výške 1735,80 eur, ktorá podľa tvrdení žalobcu pozostáva z istiny vo výške 1049,73 eur, keď žalovaná čerpala úver vo výške 1327,76 eur, na ktorý uhradila sumu 1449,66 eur, z ktorej na istinu bola započítaná suma vo výške 1416,14 eur a zvyšok na úrok z omeškania. Poplatky za správu účtu a za upomienky predstavuje sumu 296,04 eur a zmluvný úrok predstavuje sumu 902,07 eur. Potom istina predstavuje sumu 1109,73 eur (1327,76+296,04+902,07-1416,14). Po postúpení pohľadávky žalovaná uhradila úhrnom sumu 60,- eur. Úrok vo výške 177,04 eur zahrnutý v žalovanej sume je vyčíslený za obdobie od 31.10.2010 do 16.9.2011. Úrok z omeškania vo výške 459,95 eur zahrnutý v žalovanej sume je vyčíslený za obdobie od 27.2.2006 do postúpenia pohľadávky.

3. Prvoinštančný súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 3.10.2014, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 680,63 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 639,90 eur od 21.10.2010 až do zaplatenia, to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 100,- eur splatných vždy do 20. dňa každého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Žalobu v časti prevyšujúcej sumu 680,63 eur a v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

4. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 9Co/397/2015-119 zo 7.4.2016 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní žalobcu napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o trovách konania a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa, dospel k názoru, že záver súdu prvého stupňa o neplatnosti Dohody o uznaní záväzku zo dňa 13. 11. 2012 pre jej neurčitost', nezrozumiteľnosť a rozpor s dobrými mravmi nie je správny. Podľa názoru odvolacieho súdu z tejto dohody je zrejma výška pohľadávky žalobcu, ako i dôvod vzniku pohľadávky, súčasťou je Dotazník, v ktorom žalovaná jednoznačne, formou výberu odpovede z dvoch možných odpovedí (súhlasím - nesúhlasím) vyjadrila na otázky prísľub záväzkov žalobcu uhradiť. Taktiež vyjadrila vedomosť o tom, že uznanie premlčaného záväzku má za následok plynutie novej premlčacej doby, ďalej vyjadrila ochotu dohodu uzavrieť, ako i záverom potvrdila, že dotazník vyplnila dobrovoľne a pravdivo, podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia. Podľa názoru odvolacieho súdu, len samotná skutočnosť, že dohoda o uznaní záväzku vrátane dotazníka má v prevažujúcej miere formu vopred predtlačenej listiny (tzv. formulár), sama o sebe nie je dôvodom na to, aby bolo možné bez ďalšieho ustáliť záver o jej neplatnosti, keď z obsahu oboch týchto listín je zrejma vôľa, ako i vedomosť žalovanej, ktorá mala možnosť vyjadriť svoju vôľu odpoveďami na otázky v dotazníku, uznať záväzkov žalobcu, ktorý je riadne identifikovaný a podľa názoru odvolacieho súdu je obsah Dohody o uznaní záväzku určitý. I keď z rozhodovacej činnosti súdom je zrejme, že táto prevažne ustálila závery o neplatnosti Dohôd o uznaní záväzku (a o splátkovom kalendári) uzavretých dodávateľmi (resp. ich právnyimi nástupcami) a spotrebiteľmi, avšak v tejto súvislosti odvolací súd udáva, že platnosť každého takéhoto právneho úkonu je vždy potrebné posudzovať individuálne, v každej prejednávanej právnej veci, bez možnosti akejkoľvek paušalizácie. Odvolací súd ďalej konštatoval, že súd prvej inštancie správne prihliadol na ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. a uplatnený nárok žalobcu posúdil i s ohľadom na jeho premlčanie.

5. Súd dňa 13.10.2016 pojednával v neprítomnosti riadne predvolanej žalovanej a vo veci doplnil dokazovanie oboznámením sa s obsahom súdneho spisu.

Žalovaná vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 3.10.2014 uviedla, že z čerpaného úveru zaplatila len jednu alebo dve splátky. Taktiež uviedla, že v súvislosti s týmto úverom sa zúčastnila na Okresnom súde Komárno súdneho pojednávania dňa 29.5.2014 pod sp. zn. 14C/63/2014-42. Žalovaná ďalej uviedla, že žalobca jej oznámil, že nadobudol pohľadávku voči nej a zaslal jej splátkový kalendár spolu s dohodou, resp. ju kontaktoval žalobcov zamestnanec a ona dohodu podpísala. Dohoda bola už vypísaná rukou uvedeným zamestnancom. Ona má za to, že podpisovala splátkový kalendár. Určite vedome neuznávala záväzkov. Bola v tom, že je to dohoda o splátkach po 30,- eur mesačne. Žalovaná nevedela uviesť, či realizovala nejakú splátku, no tvrdenie žalobcu, že zaplatila 2 splátky po 30,- eur nerozporovala.

Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 6 písm. d/ a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), v danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bola žalovaná v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že právny predchodca postupcu, mal v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov. Je zrejme, že v danom prípade sa jedná o právny predchodcom postupcu vopred pripravenú formulárovú (typovú) úverovú zmluvu, ktorej obsah žalovaná nemala možnosť reálne ovplyvniť. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzkov zo spotrebiteľskej zmluvy a na danú právnu vec aplikoval ustanovenia 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb., § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.6.2006, § 3 ods. 1 - 3 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch, § 52 a nasl. OZ vzhľadom na prechodné ustanovenia OZ (§ 879j/, § 879l/, § 879m/ OZ), § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

Z oznámenia spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. z 16.10.2012 adresovanom žalovanej vyplýva, že uvedená spoločnosť ako postupca žalovanej oznámila postúpenie svojej pohľadávky z úveru č.

212117198 vo výške 1 746,72 eur v prospech žalobcu ako postupníka Zmluvou o postúpení pohľadávok č. - uzatvorenou dňa 27.9.2012.

Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej preukázané, že medzi postupcom a žalovanou bola dňa 16.11.2005 uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. 0212117198, na základe ktorej postupca poskytol žalovanej spotrebný úver vo výške 40 000,- Sk. Žalovaná sa čerpaný úver zaviazala splatiť mesačnými splátkami po 1 071,- Sk pri úrokovej sadzbe 17,30% ročne a RPMN vo výške 9,58%, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20.12.2005, splatnosť ďalších splátok k 20. dňu v mesiaci a konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.10.2010. Poplatok za správu úveru bol dohodnutý vo výške 50,- Sk mesačne. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná mala 59 mesačnými splátkami uhradiť veriteľovi sumu 2 097,49 eur (59 x 35,55 €), z ktorej suma 769,73 € predstavuje úrok z úveru do konečnej splatnosti úveru (59 x 35,55 € - 1 327,76 €). Žalobca v žalobe špecifikoval žalovanú sumu vo výške 1 735,80 eur tak, že táto pozostáva z istiny vo výške 1 049,73 eur, z úroku vo výške 177,04 eur a z úroku z omeškania vo výške 459,95 eur vyčísleného touto sumou ku dňu 27.9.2012, pričom si uplatnil aj nárok na ďalší kapitalizovaný 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 1 109,73 eur od 28.9.2012 do 20.12.2012 vo výške 22,99 eur ako aj zo sumy 1 079,73 eur od 21.12.2012 do 28.3.2013 vo výške 26,09 eur a zo sumy 1 049,73 eur od 29.3.2013 do zaplatenia.

Žalobca až do vyhlásenia dokazovania za skončené nepreukázal tvrdené odstúpenie postupcu od úverovej zmluvy.

Žalobca v žalobe poukazoval na Dohodu o uznaní záväzku, ktorou mala žalovaná podľa žalobcu uznať svoj záväzok, pričom ju mala podpísať dňa 13.11.2012. Podľa uvedenej Dohody, žalovaná ako dlžník mala uznať čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči žalobcovi ako veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a.s., číslo zákazníka 212117198 zo dňa 16.11.2005, pričom dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 1 109,73, z ostatného príslušenstva podľa zmluvy, nákladov na inkasné konanie vo výške 150 a z úroku z omeškania 8,75% ročne zo sumy 1109,73 od 27.9.2012 do zaplatenia. Žalobca predložil aj Dotazník k Dohode o uznaní záväzku a Rozhodcovskej zmluve, podľa ktorého žalovaná ako dlžník mala na základe svojej žiadosti o uzatvorenie Dohody o uznaní záväzku vyplniť žalobcovi uvedený dotazník. Z uvedeného dotazníka však nevyplýva k akej úverovej zmluve, či Dohode o uznaní záväzku sa uvedený dotazník vzťahuje. Žalobca v konaní nepreukázal, že by ho žalovaná žiadala o uzatvorenie Dohody o uznaní záväzku, ako je to uvedené vo formulári uvedeného dotazníka. Žalovaná v súvislosti s uvedenou Dohodou uviedla, že ju kontaktoval žalobcov zamestnanec a ona dohodu podpísala, pričom dohoda už bola vyplnená rukou uvedeného zamestnanca žalobcu. Žalovaná bola presvedčená, že podpisovala splátkový kalendár o splátkach po 30,- eur mesačne. Poprela, že by vedome uznávala záväzok.

Z rozsudku tunajšieho súdu č.k. 14C/63/2014-60 z 29.5.2014 vyplýva, že žalovaná na základe zmluvy 211878972 čerpala aj iný úver poskytnutý jej postupcom, v súvislosti s ktorým mala v totožný deň, teda 13.11.2012, uzavrieť so žalobcom taktiež Dohodu o uznaní záväzku. Žalovaná aj k tejto dohode uviedla, že za účelom podpisu dohody ju kontaktoval zamestnanec žalobcu už s vyplnenou dohodou, ktorú jej len predložil na podpis.

Z vykonaného dokazovania mal súd postupom podľa § 295 CSP preukázané, že žalovaná dňa 13.11.2012 podpísala ako dlžník dve dohody o uznaní záväzku. Dohodu žalovaná podpísala dňa 13.11.2012 v súvislosti so zmluvou č. 211878972, úverový záväzok z ktorej bol predmetom sporu, o ktorom tunajší súd rozhodol rozsudkom č.k. 14C/63/2014-60 z 29.5.2014 a ďalšiu dohodu o uznaní záväzku žalovaná podpísala taktiež dňa 13.11.2012 v súvislosti so zmluvou č. 212117198, úverový záväzok z ktorej je predmetom tohto sporu. Dohoda o uznaní záväzku zo zmluvy č. 212117198 nemá podľa textu žiadne prílohy ani neoddeliteľné časti. Podľa textu jej článku 2., označenom ako Uznatie záväzku, osoby uvedené v bode 1.2 (v danom prípade je pod uvedeným bodom uvedené meno žalovanej) a, alebo 1.3 (tento bod nie je v danom prípade vyplnený) tejto dohody uznávajú čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe uzatvorenej zmluvy s pôvodným veriteľom: Slovenská sporiteľňa, a.s., číslo zákazníka 212117198, zo dňa 16.11.2005. Dlžná suma pozostáva z istiny vo výške 1109,73, z ostatného príslušenstva podľa zmluvy, nákladov na inkasné konanie vo výške 150 a z úroku z omeškania 8,75% ročne zo sumy 1109,73 za dobu od 27.9.2012 do zaplatenia. .... Osoby uvedené v bode 1.2 a, alebo 1.3 tejto dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

6. Pokiaľ žalovaná v danom prípade podpísala dňa 13.11.2012 dve dohody o uznaní záväzku, nie je zrejmé v súvislosti s ktorou dohodou mala podpísať aj dotazník k dohode o uznaní záväzku, v ktorom sú krížikom označené údajné súhlasné odpovede žalovanej, avšak nie je zrejmé v súvislosti s ktorým záväzkom žalovanej sú uvedené súhlasy označené krížikom. Pokiaľ podľa dohody o uznaní záväzku táto nemá žiadne prílohy, či súčasť a z dotazníka nie je zrejmé, ktorého z dvoch do úvahy prichádzajúcich záväzkov žalovanej sa má uvedený dotazník týkať, súd na uvedený dotazník z 13.11.2012 neprihliadol, keďže dotazník je pre svoju neurčitosť, ale aj nezrozumiteľnosť neplatný podľa § 37 ods. 1 OZ. Navyše, keby tento úkon aj bol určitý a zrozumiteľný, s poukazom na výpoveď žalovanej z 3.10.2014, podľa ktorej jej žalobca predložil na podpis už rukou vyplnenú dohodu, ona má za to, že podpisovala splátkový kalendár, určite vedome neuznávala záväzok, bola v tom, že je to dohoda o splátkach po 30,- eur mesačne, pričom žalobca sa k tejto výpovedi žalovanej nevyjadril a tvrdenia žalovanej nerozporoval, súd konštatuje, že dotazník, a napriek právnomu názoru odvolacieho súdu aj dohoda o uznaní záväzku z 13.11.2012, je aj pre nedostatok vôle a slobody žalovanej neplatný podľa § 37 ods. 1 OZ, keď žalobca neosvedčil, že obsah dotazníka, ale aj dohody o uznaní záväzku z 13.11.2012 je výsledkom slobodnej vôle žalovanej, že žalovaná mala vedomosť o tom, pod čo sa podpisuje.

V inom spore žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 8 MCdo 1/2014 z 30.3.2015 zaujal názor, podľa ktorého je uznanie záväzku jednostranným právnym úkonom, v ktorom dlžník uznáva záväzok čo do dôvodu a výšky. Na jeho platnosť je potrebná písomná forma, prísľub zaplatenia dlhu a špecifikácia dlhu s uvedením jeho dôvodu a výšky, avšak samotné splnenie týchto náležitostí nerobí z právneho úkonu uznávacie vyhlásenie, pokiaľ nie je podložené tiež slobodnou vôľou konajúcej osoby, smerujúcou ku vzniku práv či povinností z neho vyplývajúcich. Súdy nižšieho stupňa pri svojom závere o neplatnosti tohto právneho úkonu správne vychádzali predovšetkým z nedostatku vôle a slobody (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka) žalovanej pri podpise predmetnej dohody, ktorý bol preukázaný zisteným skutkovým stavom. Vychádzajúc zo skutkových okolností, za ktorých žalovaná predmetnú dohodu podpisovala, keď nemala vedomosť, že podpisuje aj uznanie záväzku a že tento záväzok je premlčaný, možno prísť len k záveru, že pri uznávanom prejave absentovala slobodná vôľa žalovanej takýto jednostranný právny úkon urobiť. Preto je takýto právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatný, a preto nemohol ani nastať právny následok uznania záväzku vyplývajúci z ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka. Následne, keďže nedošlo k platnému uznaniu záväzku žalovanou tým, že podpísala predmetnú dohodu, nemožno vo vzťahu k premlčaniu aplikovať ustanovenie § 110 ods.1 Občianskeho zákonníka t. j. desať ročnú premlčaciu dobu. Preto je správny aj záver súdov nižšieho stupňa o dôvodnosti námietky premlčania, pretože ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

V danom prípade v uznávanom prejave žalovanej z 13.11.2012 v súvislosti s číslom zákazníka 212117198 absentuje náležitosť platného uznania dlhu podľa § 558 OZ (vzhľadom na spotrebiteľský charakter záväzku žalovanej), a to písomné uznanie žalovanej, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky. V uznávanom prejave žalovanej je špecifikovaný pôvodný veriteľ, číslo zmluvy, výška a druh dlhu, avšak sa v ňom platenie vôbec nespomína. Z uvedeného dôvodu je uznávací prejav žalovanej z 13.11.2012 neplatným právnym úkonom podľa § 39 OZ lebo svojím obsahom odporuje zákonu.

7. Žaloba vo veci bola súdu doručená 20.5.2013, pričom posledná splátka úveru bola splatná 20.10.2010. S poukazom na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. súd žalovanú právoplatne zaviazal na zaplatenie 18 nepremľaných mesačných splátok (istiny a úroku) po 35,55 eur, splatných 20.5.2009, 20.6.2009, 20.7.2009, 20.8.2009, 20.9.2009, 20.10.2009, 20.11.2009, 20.12.2009, 20.1.2010, 20.2.2010, 20.3.2010, 20.4.2010, 20.5.2010, 20.6.2010, 20.7.2010, 20.8.2010, 20.9.2010 a 20.10.2010, keď v právoplatnej vyhovujúcej časti rozsudku z 3.10.2014 prihliadol na premlčania časti uplatneného nároku (podľa názoru odvolacieho súdu prihliadol správne, aj napriek odvolacím súdom naznačenej možnej platnosti dohody o uznaní záväzku, majúcej za následok účinky predpokladané v § 110 ods. 1 OZ) vo vzťahu k splátkam splatným do 20.5.2009 s príslušenstvom, keď štvorročná premlčacia doba podľa § 397 Obchodného zákonníka (podľa v roku 2014 ustálenej rozhodovacej praxe súdov, napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 MCdo 9/2014 z 24.3.2015) pre úhradu splátok úveru splatných pred 20.5.2009 uplynula do podania žalobného návrhu. Potom titulom 18 nepremľaných splátok úveru, vrátane úroku, súd žalovanú právoplatne zaviazal na zaplatenie sumy 639,90 eur (18 x 35,55).

8. Žalobca si v žalovanej sume uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 459,95 eur (vyčíslený za obdobie od 27.2.2006 do 27.9.2012) a uplatnil si aj nárok na kapitalizovaný 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 1 109,73 eur od 28.9.2012 do 20.12.2012 vo výške 22,99 eur ako aj zo sumy 1 079,73 eur od 21.12.2012 do 28.3.2013 vo výške 26,09 eur a zo sumy 1 049,73 eur od 29.3.2013 do zaplataenia. Žalobca v danom prípade nepreukázal, že by žalovaná k 28.9.2012 bola v omeškaní s úhradou (nepremičanej) sumy 1 109,73 eur. Za omeškanie s úhradou nepremičaných splátok splatných 20.5.2009, 20.6.2009, 20.7.2009, 20.8.2009, 20.9.2009, 20.10.2009, 20.11.2009, 20.12.2009, 20.1.2010, 20.2.2010, 20.3.2010, 20.4.2010, 20.5.2010, 20.6.2010, 20.7.2010, 20.8.2010, 20.9.2010 a 20.10.2010 žalobcovi, s poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., vznikol nárok na úrok z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky od prvého dňa nasledujúceho po splatnosti uvedených 18 splátok. Výška základnej úrokovej sadzby ECB k 21.5.2009 až k 21.10.2010 bola 1%. Súd s poukazom na uvedené skorším rozsudkom právoplatne zaviazal žalovanú na zaplataenie kapitalizovaného 9% úroku z omeškania v úhrnej výške 40,73 eur, a to za omeškania s úhradou splátky splatnej 20.5.2009 od 21.5.2009 do 20.10.2010 vo výške 4,54 eur, splátky splatnej 20.6.2009 od 21.6.2009 do 20.10.2010 vo výške 4,26 eur, splátky splatnej 20.7.2009 od 21.7.2009 do 20.10.2010 vo výške 4,- eur, splátky splatnej 20.8.2009 od 21.8.2009 do 20.10.2010 vo výške 3,73 eur, splátky splatnej 20.9.2009 od 21.9.2009 do 20.10.2010 vo výške 3,46 eur, splátky splatnej 20.10.2009 od 21.10.2009 do 20.10.2010 vo výške 3,19 eur, splátky splatnej 20.11.2009 od 21.11.2009 do 20.10.2010 vo výške 2,92 eur, splátky splatnej 20.12.2009 od 21.12.2009 do 20.10.2010 vo výške 2,66 eur, splátky splatnej 20.1.2010 od 21.1.2010 do 20.10.2010 vo výške 2,39 eur, splátky splatnej 20.2.2010 od 21.2.2010 do 20.10.2010 vo výške 2,12 eur, splátky splatnej 20.3.2010 od 21.3.2010 do 20.10.2010 vo výške 1,87 eur, splátky splatnej 20.4.2010 od 21.4.2010 do 20.10.2010 vo výške 1,60 eur, splátky splatnej 20.5.2010 od 21.5.2010 do 20.10.2010 vo výške 1,34 eur, splátky splatnej 20.6.2010 od 21.6.2010 do 20.10.2010 vo výške 1,06 eur, splátky splatnej 20.7.2010 od 21.7.2010 do 20.10.2010 vo výške 0,80 eur, splátky splatnej 20.8.2010 od 21.8.2010 do 20.10.2010 vo výške 0,53 eur, splátky splatnej 20.9.2010 od 21.9.2010 do 20.10.2010 vo výške 0,26 eur a úhrnej sumy 18 nepremičaných splátok, vrátane splátky splatnej 20.10.2010, vo výške 639,90 eur od 21.10.2010 do zaplataenia.

9. K záveru odvolacieho súdu, podľa ktorého sa žalobca podanou žalobou domáhal zaplataenia príslušenstva od neskoršieho dátumu, čím prvoinštančný súd rozhodol v tejto časti nad rámec uplatneného nároku súd poznamenáva, že pokiaľ súd právoplatne priznal žalobcovi úrok z omeškania od 21.5.2009, pričom žalobca si v žalovanej sume 1735,80 eur uplatnil aj nárok na úrok z omeškania vo výške 459,95 eur, vyčíslený za obdobie od 27.2.2006 do 27.9.2012, prvoinštančný súd nepochybne nerozhodol nad rámec uplatneného nároku.

10. S poukazom na uvedené dlh žalovanej na neuhradených a nepremičaných splátkach úveru predstavuje už právoplatne priznanú sumu 639,90 eur, keď do podania žaloby uplynula premičacia doba na úspešné uplatnenie nároku na úhradu dlžných splátok splatných pred 20.5.2009. Dlh žalovanej titulom úroku z omeškania predstavuje už právoplatne priznaný úrok z omeškania vyčíslený za omeškanie s úhradou splátok splatných v období od 20.5.2009 do 20.9.2010, a to od prvého dňa nasledujúceho po splatnosti uvedených splátok až do 20.10.2010 vo výške 40,73 eur a ďalší právoplatne priznaný 9% úrok z omeškania ročne zo sumy 18 nepremičaných splátok vo výške 639,90 eur od 21.10.2010 do zaplataenia. S poukazom na uvedené súd opätovne žalobu v časti prevyšujúcej už právoplatne priznanú sumu vo výške 680,63 eur (639,90 + 40,73), ale aj v časti prevyšujúcej právoplatne priznaný prísudok úroku z omeškania opätovne zamietol, keď žalobca nepreukázal dôvodnosť svojej žaloby nad už právoplatne priznaný prísudok.

11. Žalobca bol v celom konaní v časti istiny a úroku z omeškania len čiastočne úspešný (39,21%), pričom neúspech žalobcu je úspechom žalovanej (60,79%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Preto súd o náhrade trov celého konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno,

na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.